

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΕΥΡΩΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε το επίσημο Γεύμα, στις 27. Ιανουαρίου 2001, που παρέθεσε ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος κ. Χριστόδουλος, προς τιμήν της Ελληνίδας Επιτρόπου και των Ελλήνων Ευρωβουλευτών. Παρευρέθησαν η κ. Άννα Διαμαντοπούλου, πολλοί Ευρωβουλευτές, -αρκετοί ήταν εκείνοι που προφορικά ή γραπτά δικαιολόγησαν την απουσία τους-, ο Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων Π. Ευθυμίου, ο Υφυπουργός Εξωτερικών Γρ. Νιώτης, ο τ. Υπουργός Θ. Πάγκαλος, στελέχη των δύο Υπουργείων με ειδικότητα στα ευρωπαϊκά θέματα καθώς και εκπρόσωποι του Γραφείου της Αντιπροσωπείας της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στην Ελλάδα. Από την πλευρά της Εκκλησίας παρεκάθησαν ο Πρόεδρος της Ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Παρακολούθησεως Ευρωπαϊκών Θεμάτων Σεβ. Μητρ. Φιλίππων Προκόπιος, μέλη της ίδιας Επιτροπής και της Υποεπιτροπής Αναπτύξεως Ανθρώπινου Δυναμικού (για το έργο της Επιτροπής Βλ. Αρχιμ. Ιγνατίου Σωτηριάδη, Περιοδικό Εκκλησία, Τεύχος 1, Ιανουάριος 2001, σελ. 23-27), καθώς και ο Διευθυντής του Γραφείου της Εκκλησίας στις Βρυξέλλες Θεοφιλέστατος Αχαΐας Αθανάσιος.

Η παραπάνω εκδήλωση εντάσσεται στα πλαίσια μιας τακτικής συνεργασίας της Επιτροπής Παρακολούθησεως Ευρωπαϊκών Θεμάτων "με τα θεσμικά όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς αμοιβαίαν ενημέρωσιν και αξιοποίησιν των εκατέρωθεν πληροφοριών επί ζητούμενων θεμάτων κοινού ενδιαφέροντος τόσο εκκλησιαστικού όσο και κοινωνικού χαρακτήρος" (Περιοδικό Εκκλησία, όπ. παρ., σελ. 23).

Στην εκδήλωση αυτή ο Μακαριώτατος απηύθυνε σχετικό χαιρετισμό όπου μεταξύ άλλων τόνισε ότι (Εκκλησία της Ελλάδος) "έχουμε την ευθύνη να θεραπεύσουμε πολλές προκαταλήψεις στη Δύση που θεωρούν την Ορθοδοξία ως έχθρα της Ευρώπης. Έχουμε την ευθύνη να φέρουμε όλους τους Ορθοδόξους λαούς που έμαθαν να φοβούνται την Δύση, μέσα στην κοινότητα του ευρωπαϊκού κόσμου. Έχουμε την ευθύνη να βοηθήσουμε την Ευρώπη όλη να κατανοήσει την κοινότητα του πνεύματός της και να στηρίξει την ύπαρξή της επάνω στα θεμέλια της". Και κατακλείει: "Ο λόγος μας είναι λόγος εκκλησιαστικός και όχι πολιτικός, δηλαδή λόγος που συμ-παρίσταται κυριολεκτικά στον πολιτικό λόγο, αλλά δεν ταυτίζεται μαζί του. Είναι λόγος που δεν υποκύπτει στις πιέσεις του εφικτού, αλλά διδάσκει τον ρεαλισμό του ονείρου, λόγος που μένει στερεά και για πάντα καρφωμένος στο οξύμωρο σχήμα που λέγεται βεβαιότητα της".